

kast er foranlediget ved en Skrivelse fra 11 Handlende i Horsens, hvori der androges paa Nedsættelse af den Indførselstold, som ved en Fortolkning af den foreløbige Lov skal være bragt i Anvendelse. Den Loven vedfølgende Tarif indeholder nemlig under „groveste uldne Varer“ to Toldsatser: den ene 12 Rbd. 48 Skilling pr. 100 Pund af grovt Dynevaar, Badmel osv., hvilket netop er samme Told, som hidtil af Hestedækkener har været erlagt, nemlig 12 Skilling pr. Pund, naar Varernes Værdi ikke oversteg 1 Rbd. pr. Pund; — den anden 1 Rbd. 64 Skilling pr. 100 Pund og gjælder finere Vareforter. Men Fortoldningen af Hestedækkener skeer nu efter den sidste høieste Toldsats, medens Tariffens Ord dog neppe synes herfor at indeholde tilstrækkelig Hjemmel; men selv om den foreliggende Lov indeholder en saadan Hjemmel, foreligger dog i alle Tilfælde her et skarpt Misforhold, da den omhandlede Varefort, der efter Opgivende i Andragendet koster paa Indkjøbstedet 2 Rbd. pr. Stykke og har en Vægt af indtil 3 Pund, er paalagt her i Indførselstold og Sportler c. 8 Mark. Vel veed jeg, at Motiverne til Lovudkastet indeholde, at Positionen: „groveste Uldgods“, hvis Criterium hidtil var 1 Rbd. Værdi pr. Pund, har affødt det Misbrug, at en Deel Varer, isærdeleshed Sengetapper og Gulvtapper, som aldrig have været paataente, ere undergivne den høiere Tolds Erløggelse; men jeg troer, man meget rolig kan have den Tillid til Toldopsynets Sjomsomhed, at det nok vil kunne skielne et Sengetæppe og et Gulvtæppe fra et Hestedækkener; og endelig, hvad der forekommer mig er det væsentligste, indseer jeg ikke, at man blandt de i Lovforslaget til den høieste Toldsats ansatte Varer, nemlig heelt uldne eller med Bomuld eller Linned blandede Varer, Angola, Kanin-Kastor og Kameelgarns Arbeide, samt anden Uld-Tricotage, kan retfærdigen hertil hense Hestedækkener, som høre til de groveste Varer; medens disse maae efter Lovens udtrykkelige Ord synes ligefrem at gaae ind under den lavere Toldsats, hvorunder nævnes „Hverken-garn, grove uldne Dynevaar, Badmel osv.“ Det er et foreliggende Factum, som har fremkaldt det omhandlede Andragende, og da Lo-

ven skal udgives fra Rigsdagen, maa jeg ansee det for min Pligt, at søge at fjerne det Misforhold, som Lovens praktiske Anvendelse allerede har vist at ville indtræde.

Simony: Jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at begrunde det Vædringsforslag, jeg i Forbindelse med den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Valgfreds (Ulrik) har tilladt mig at stille. Dette Vædringsforslag gaaer ud paa, at Tariffen, istedetfor, som Lovens § 1 siger, at følge Loven som Bilag, optages i selve Loven. Tariffen holde vi nemlig for, maa udgjøre en Deel af selve Loven; men er dette Tilfældet, ansee vi det nødvendigt, at den optages i Loven, for at den kan blive stadfæstet ved den kongelige Underkrift ligesom den øvrige Deel af Loven. Men i ethvert Tilfælde ansee vi en saadan Fremgangsmaade som den, der hidtil har været fulgt, for at være den correcteste; thi saavel i Toldforordningen 1ste Febr. 1797 som i Forordningen 1ste Maj 1838 er Tariffen saaledes indlemmet i selve Loven. Der er vel anført et enkelt Exempel paa, at den samme Fremgangsmaade, som er fulgt her i Loven, ogsaa er fulgt i andre lignende Tilfælde; men, fordi man har benyttet en mindre correct Fremgangsmaade i et enkelt Tilfælde, troe vi dog ikke, at det derfor bør drage Noget tilfølgende i andre Tilfælde. Vi have derfor anseet det rettest, at Tariffen blev optagen i selve Loven. Forsaavidt som vi have anseet det for rettest, at Paragraphen deles i 2 Dele, er dette grundet deri, at vi have fundet det mere passende, at den anden Deel af Paragraphen ikke følger umiddelbart paa Tariffen, hvor den mindre vil falde i Dinene, men derimod optages i en egen Paragraph.

S. W. Hansen: Dersom dette Lovforslag, som nu skal behandles, ikke var undergaaet nogen Forandring fra den Tid, Lovudkastet blev fremlagt paa Rigsdagen, vilde jeg neppe have fundet mig foranlediget til at fremkomme med Bemærkninger derved, fordi det angaaer et Forhold, som jeg erkjender, at det maaskee kan være en politisk Nødvendighed for det ærede Thing ikke for Dieblisset at inkludere sig paa. Men jeg kan paa Grund af det Vædringsforslag, som er fremkommet under Sagens Behandling i det andet Thing, ikke